

Det er ikke skrækscenarier, der mangler, når medierne malende beskriver de mulige konsekvenser af edb-systemernes manglende evne til at klare denne her overgang med 4 nye cifre, deraf 3 nuller.

Ja, korrekt, det er rigtigt. Hvis vi lader stå til, og hvis vi undlader at gøre noget. Men det gør vi ikke, det har vi ikke gjort, og det har vi såmænd heller ikke tænkt os gøre.

Så når jeg alligevel har valgt denne her lidt bombastiske indledning, så er det, fordi jeg har bemærket, at det er skrækscenarierne, der skaber de store overskrifter. Men jeg vil ikke diskutere det problem på den måde, for det løser nemlig ingen problemer. Det giver ingen svar.

Kun et meget omhyggeligt, et meget systematisk arbejde i de enkelte virksomheder, i institutioner osv. kan sikre, at det danske samfund, den velfærd, vi har og gerne vil bevare, kommer helskindet igennem skiftet til år 2000. Og på de mest påtrængende områder er man heldigvis allerede godt i gang, hvis man såmænd ikke allerede er færdig.

I Forskningsministeriet er der arbejdet med år 2000-problemet siden sommeren 1996. Strategien har hele tiden været – og det er den såmænd fortsat – at det er og bliver et ledelsesansvar i den enkelte virksomhed eller organisation at sikre, at år 2000 er vi parat.

Forudsætningen for den strategi er imidlertid, at ledelsen er opmærksom på omfanget og på de opgaver, der skal løses.

Forskningsministeriet har allerede på et tidligt tidspunkt drøftet problemerne med IT-brancheforeningen, med edb-leverandørerne, der jo burde være de første til at gøre deres kunder opmærksomme på år 2000-problemet og burde være de første til at tage fat på det. De har bl.a. et hovedansvar.

Men jeg må desværre konstatere, at IT-branchen og andre brancher, som berøres af problemet, indtil for nylig har haft en noget afventende holdning til, hvad vi er oppe imod. Der har simpelt hen været for slappe reaktioner, men det er ved at komme. Pisk og penge er måske vejen frem.

Undersøgelser af år 2000-parathed i private virksomheder og offentlige institutioner tegner det her billede:

For de største og mest tungtvejende edb-systemer er man flere steder godt i gang med at give svaret. Men især i mindre virksomheder og institutioner er man langtfra tilstrækkelig opmærksom. Det kan være områder med anden

elektronik end edb, hvor man måske oven i købet helt overser problemerne.

Det er blevet bekræftet på det internationale år 2000-møde, der blev afholdt her i august måned i København. Det var altså i august måned i København – vi er på forkant med opgaverne – efter invitation fra Forskningsministeriet, efter at vi har set og kan se de samme tendenser i andre lande.

Som regeringens IT-minister kan jeg naturligvis ikke sidde den slags overhørig; det ville heller ikke ligne IT-ministeren.

Når de frie markeds kræfter tilsyneladende ikke kan klare det alene og selv, så er vi jo nødt til at tage fat på andre løsninger. Så må regeringen tage et initiativ. Regeringen kan ikke leve med, at der er usikkerhed, om væsentlige samfundsfunktioner fungerer den 1. januar år 2000.

Det er også urimeligt, at håndværksmesteren ikke får fornyet sit edb-system, blot fordi der ikke er nogen, der har fortalt ham, at han måske får et problem.

Den 12. september i år fremlagde jeg derfor regeringens år 2000-plan, og lad mig sige det med det samme: Den plan løser i sig selv ikke et eneste år 2000-problem. Det er heller ikke hensigten. Det er stadig væk, og det kan ikke være andet end et ledelsesansvar i den enkelte virksomhed og i den offentlige institution.

Planen indeholder 7 initiativer, som i høj grad baserer sig på frivillig, ansvarlig indsats:

Punkt 1: Branche- og erhvervsorganisationerne skal aktiviteres i en bred informationsindsats over for deres medlemmer. Hvem er bedre end Håndværksrådet til selv at informere og rådgive håndværksmesteren? De faglige organisationer bør ruste deres medlemmer til at forstå problemet, og det bør naturligvis diskuteres i samarbejdsudvalg, i bestyrelse og for mig gerne på medarbejdernes foranledning. Det var første punkt. Der er nogen, der har et ansvar.

2. punkt er, at erhvervs- og brancheorganisationerne, Forbrugerrådet og mange flere invites til at deltage i et år 2000-forum, der skal være det centrale forum for en tværgående indsats over for løsningen her til lands. Jeg har udpeget økonomidirektør på Det Kongelige Teater Mai Buch til at være formand for det forum, og det har hun med glæde sagt ja til.

Punkt 3 er, at der pr. den 1. november etableres et år 2000-sekretariat i Dansk Datafor- enings regi, som skal bidrage til en uafhængig informationsformidling. Det er ikke sekretaria-